

توسعه یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی (SDSS) با رویکردی آمایشی در تحلیل تناسب اراضی

مorteza amidi poor^{۱*}, Negar Naeini Samani^۲, Arash Tomanian^۳, Hesamnabi Fardjani Sibkabar^۴

- دانشجوی دکتری سنجش از دور و GIS، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
- استادیار گروه سنجش از دور و GIS، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
- استادیار گروه سنجش از دور و GIS، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
- دانشیار گروه جغرافیای انسانی دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

دریافت: ۱۳۹۶/۰۹/۲۷ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۳/۲۴

چکیده

تحلیل تناسب اراضی، با توجه به ظرفیت‌ها و درنظرگرفتن ملاحظات اجتماعی، اقتصادی و زیستمحیطی از مهم‌ترین مباحث جغرافیایی در برنامه‌های آمایش سرزمین است. نبود دیدگاهی یکپارچه و عدم قطعیت موجود در این مسائل موجب شده که تحلیل تناسب اراضی با تعارض‌هایی ذاتی همراه باشد. در حال حاضر تحلیل اراضی تناسب اراضی در برنامه‌های آمایش بدون درنظرگرفتن تعارضات حاکم بر جریان مدل‌سازی تحلیل اراضی صورت می‌گیرد. هدف پژوهش حاضر، توسعه یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی (SDSS) متناسب با نیاز برنامه‌های آمایشی، برمبنای مدل لوسیس (LUCIS) است. پژوهش حاضر، بر سه نوع عمدۀ کاربری اراضی یعنی شهری، کشاورزی و منابع طبیعی با دیدگاهی یکپارچه متصرکز می‌شود. در سامانه طراحی شده، تقاضا و ملاحظات مربوط به ذی‌نفعان، با توسعه و به کارگیری یک سامانه پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی (SDSS) عملیاتی شده است. در این راستا از تحلیل تصمیم‌گیری چندمعیاره (MCDA)، در کنار قابلیت‌های سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) بهره گرفته شد. دست‌آورده تحقیق سیستمی مکانی متناسب با نظریات تصمیم‌گیرندگان است که تحلیل تناسب اراضی را با درنظرگرفتن تعارضات موجود مدل‌سازی می‌کند.

واژگان کلیدی: سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی، تناسب اراضی، کهگیلویه و بویراحمد، مدل لوسیس.

Omidipoor@ut.ac.ir

* نویسنده مسئول:

مقاله حاضر از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نویسنده مسئول، استخراج شده است.

۱- مقدمه

به منظور ایجاد تعادل بین انسان، فعالیت و فضا انواع برنامه‌های آمایشی تدوین می‌شوند (مخدور، ۱۳۸۹: ۲۸) که در آن‌ها استفاده بهینه و مطلوب از اراضی برای اهداف مختلف مورد تأکید است. هدف اصلی در این برنامه‌ها، بررسی چگونگی تقسیم و تخصیص زمین به انواع عملکرد هاست (چادر و موسیو، ۲۰۰۸: ۱۱۴)، بنابراین می‌توان برنامه‌ریزی کاربری زمین را نوعی برنامه آمایش دانست که می‌تواند در سطوح محلی، منطقه‌ای و در سطح ملی اجرا شود.

فعالیت‌های مختلف انسانی در زمین و الزامات اکولوژیکی، موجب می‌شود تا هر منطقه برای عملکردی خاص توسعه پیدا کند. در این صورت، نیاز است تا مناطق گوناگون را برای هر نوع توسعه اولویت‌بندی کرد (داداش پور و همکاران، ۱۳۹۲: ۳۳)، بنابراین ارزیابی تناسب سرزمین برای استفاده از اراضی از اصلی‌ترین مقولاتی است که برنامه‌ریزان با آن روپرتو هستند (کولینز و همکاران، ۲۰۰۱؛ جورین و همکاران، ۲۰۰۱؛ مالچووسکی، ۲۰۰۴). می‌توان گفت که ارزیابی تناسب زمین، ابزاری برای طراحی و پیش‌بینی الگوی بهینه استفاده از کاربری زمین است که سعی دارد مناقشات و کشمکش‌های زیست‌محیطی را به حداقل برساند. چنانچه ارزیابی تناسب یا استعداد زمین بهصورت یک مستقله تصمیم‌گیری با فاکتورها و معیارهای چندگانه با سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) یکپارچه شود، الگویی را برای برنامه‌ریزی کاربری زمین مهیا می‌کند که مناقشات را به حداقل رسانده و نظرات دست‌اندرکاران را تا حد زیادی لحظه می‌کند (امیدی‌پور، ۱۳۹۴: ۳).

در فرایند برنامه‌ریزی کاربری زمین همواره معیارهای متعدد و غالباً متعارض وجود داشته است (کار و ژوئیک، ۲۰۰۷)؛ همچنین تصمیم‌گیری در رابطه با کاربری زمین عمدهاً بر مبنای تعامل میان فرد و یا گروه تصمیم‌گیرنده، همچنین براساس تحلیل‌های مکانی صورت می‌گیرد (جلوخانی نیارکی و مالچووسکی، ۲۰۱۵؛ جلوخانی نیارکی و همکاران، ۲۰۱۸؛ مالچووسکی، ۲۰۰۴). از این‌رو سامانه‌های پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی، می‌توانند به عنوان ابزاری توانمند جهت مواجهه با چنین مسائلی مورداستفاده قرار گیرند (گودچایلد و جانل، ۲۰۰۴؛ جلوخانی نیارکی و مالچووسکی، ۲۰۱۵؛ ساگاماران و دگروت، ۲۰۱۰).

۲- بیان مسئله

برنامه‌ریزی کاربری زمین، بهمثابه محصول نهایی فرایند برنامه‌ریزی فضایی^۱، به دنبال ارائه الگوی مطلوب زمین و تعیین اولویت‌های توسعه با توجه به ظرفیت‌هاست. این فرایند به دلیل عدم قطعیت شرایط و ویژگی‌های منطقه‌ای، با تعارض‌هایی ذاتی همراه است (داداش‌پور و همکاران، ۱۳۹۲: ص ۳۷). پرداختن به مسئله ناسازگاری کاربری اراضی از مهم‌ترین دغدغه‌های برنامه‌ریزان کاربری اراضی است. از سوی دیگر برنامه‌ریزان همواره با نوعی چالش تصمیم‌گیری درباره نحوه مداخله و اختصاص زمین به نوع خاصی از فعالیت مواجه‌اند.

استان کهگیلویه و بویراحمد با وجود دارابودن منابع ارزشمندی همچون نفت، گاز، شرایط طبیعی، اقلیمی و جاذبه‌های گردشگری منحصر به فرد، از وضعیت توسعه اقتصادی و اجتماعی مطلوبی برخوردار نیست. توسعه اراضی در استان در طول زمان به طور سنتی و بدون طرح از پیش تعیین شده، براساس سلایق مالکین زمین صورت گرفته که این امر موجب نابسامانی‌هایی در ابعاد مختلف شده است (امیدی‌پور، ۱۳۹۴: ۹۷).

از آنجاکه اولویت انتخاب زمین برای عملکردی خاص، با پیچیدگی‌های زیادی همراه است، برای حل این مسائل باید از ابزارها و تمهیدات ویژه‌ای بهره گرفته شود. سیستم‌های پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی (SDSS)^۲ در همین راستا و در جهت رفع این محدودیت‌ها توسعه یافته‌اند. افزایش حجم داده‌های مکانی، نیاز به تحلیل این داده‌ها، آشکارشدن برخی از محدودیت‌های سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی (GIS)^۳ و توسعه سیستم‌های پشتیبان تصمیم‌گیری (DSS)^۴، موجب توسعه چنین سیستم‌هایی شده است.

پژوهش حاضر در پی ارائه راه حلی برای افزایش کارایی تصمیم‌گیران در مبحث برنامه‌ریزی کاربری اراضی است. در این رابطه یک SDSS توسعه داده شده که بر مبنای مدل لوسیس، مدل‌سازی کاربری اراضی را انجام خواهد داد؛ همچنین در این سامانه ابزارهایی برای پشتیبانی از تصمیمات ذی‌نفعان ارائه شده است.

۱- Spatial planning

۲- Spatial Decision Support Systems

۳- Geographic Information System (GIS)

۴- Decision Support Systems

۲- مبانی نظری

۱-۲- سیستم‌های پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی (SDSS)

مفهوم SDSS به موازات توسعه DSS تکامل یافته است. درواقع SDSS همان DSS است به انضمام عنصر مکان. SDSS را می‌توان یک سیستم مبنی بر کامپیوتر تعریف کرد که در راستای پشتیبانی از کاربر یا گروهی از کاربران در حل یک مسئله تصمیم‌گیری مکانی نیمه‌ساختاریافته^۱ طراحی شده است است (چاکر و موسیو، ۲۰۰۸). ازنظر دنشام^۲ یک SDSS باید: ۱) سازوکارهایی برای ورود داده‌های مکانی فراهم آورد، ۲) امکان نمایش داده‌های مکانی را فراهم سازد، ۳) دارای قابلیت‌های تحلیلی برای مدل‌سازی مکانی باشد و ۴) از تصمیمات برنامه‌ریزان پشتیبانی کند. در مطالعه حاضر تلاش بر این بوده که هر چهار ویژگی ذکر شده، به صورت یکپارچه ایجاد گردد. مشخصات یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی در زیر ارائه شده است:

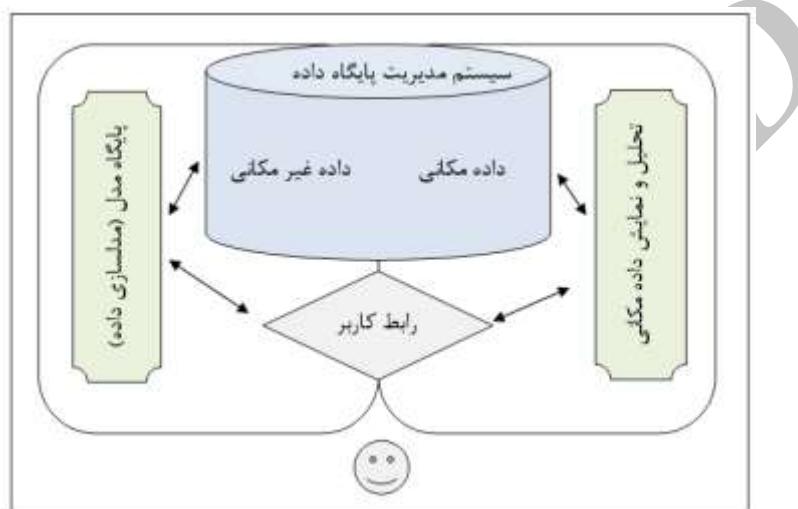
شکل ۱: مشخصات یک SDSS (ساقاگماران و دگروت، ۲۰۱۰)

یک SDSS باید بتواند مسائل با ساختار ضعیف را حل کند، رابط کاربر مناسبی داشته باشد، انعطاف‌پذیر باشد و برای تحلیل و نمایش اطلاعات مکانی ابزارهای مناسبی را در اختیار

۱- Semi Structured

۲- Densham

مرتضی امیدی‌پور و همکاران توسعه یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی (SDSS) ... تصمیم‌گیرندگان قرار دهد. مؤلفه‌های یک SDSS شامل پایگاه داده، مدل‌های مکانی، واسط کاربر، ابزارهای گزارش‌دهی و بصری‌سازی، نرم‌افزارهای مختلف، پایگاه دانش و کاربر می‌باشد. البته باید به این نکته نیز اشاره داشت که در منابع علمی توافق نظر در رابطه با مؤلفه‌های اصلی SDSS وجود ندارد.

شکل ۲: مؤلفه‌های یک SDSS (امیدی‌پور، ۱۳۹۴: ۹۷)

مؤلفه‌های DSS به‌طور سنتی شامل، پایگاه داده، مدل و رابط کاربر است. همچنین پایگاه داده، رابط کاربر و قابلیت تولید، تحلیل و ارائه داده‌های مکانی نیز به عنوان مؤلفه‌های GIS می‌باشند. ترکیب روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره^۱ (MCDM) و قابلیت‌های تحلیلی GIS در تحلیل مکانی سبب شد تا محدودیت‌های روش‌های رایج MCDM در رابطه با تحلیل‌های مکانی رفع شود و این امر به‌نوبه خود سبب ایجاد MC-SDSS‌ها شد (جلوه‌نامی نیارکی و مالچوسکی، ۲۰۱۵؛ مالچوسکی، ۲۰۰۴؛ مالچوسکی و رینر، ۲۰۱۶).^۲ روش‌های (MC-SDSS) از نظریه‌های تصمیم‌گیری اقتباس شده در این رابطه از GIS برای تحلیل‌های مکانی و از روش‌های MCDM برای درنظرگرفتن اولویت‌ها، وزن‌ها و نظرات ذی‌نفعان استفاده می‌شود. تحلیل تناسب اراضی و مکان‌یابی از جمله مواردی‌اند که برای حل آن‌ها در بسیاری از موارد از MC-SDSS استفاده می‌شود. انگیزه اصلی برای ادغام GIS و MCDA نیاز برای افزودن قابلیت‌های GIS در تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی است. در

۱- Multiple-criteria decision-making (MCDM)

۲- Multi-criteria Spatial Decision Support Systems

بنیادی ترین سطح MC-SDSS روندی است که داده‌های جغرافیایی (نقشه‌های ورودی) و اولویت‌های تصمیم‌گیرندگان (خبرگان یا عاملین) را به نقشه تصمیم (خروجی) تبدیل می‌کند. این روند شامل استفاده از داده‌های جغرافیایی، اولویت تصمیم‌گیرندگان و ادغام داده‌ها و اولویت‌ها براساس قوانین تصمیم است (مالچوسکی و رینر، ۲۰۱۶). دو روش AHP و TOPSIS از جمله روش‌های پرکاربرد توسط محققین در مسائل تصمیم‌گیری چندمعیاره می‌باشند (پورطاهری، ۱۳۹۲؛ رکن‌الدین‌افتخاری و همکاران، ۱۳۹۲). در مقایسه با سایر روش‌ها، AHP (علی‌رغم نقاط ضعفی که دارد) به عنوان پرکاربردترین و مورد استفاده ترین روش در مدل‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره شناخته می‌شود.

۲-۲- تحلیل تناسب اراضی با مدل لوسیس

تحلیل تناسب کاربری زمین^۱ (LSA) روشی برای تخصیص مناسب‌ترین اراضی به بهترین کاربری‌ها براساس مجموعه‌ای از معیارها و اهداف تعیین شده است (کار و ژوئیک، ۲۰۰۷). به‌منظور بررسی میزان ارزش نوع خاصی از زمین، عوارض را در قالب مجموعه‌ای از لایه‌های رستری رتبه‌بندی می‌کنند. در ادامه هر یک از لایه‌های رستری، با توجه به رتبه و وزنی که به آن‌ها اختصاص داده شده، با سایر لایه‌ها ترکیب می‌شوند و درنهایت خروجی آن‌یک نقشه تناسب است که در آن مناطق با بیشترین و کمترین اولویت برای کاربردی خاص ارزش‌گذاری می‌شوند. روش کار در این نوع تحلیل آسان به نظر می‌رسد هرچند که عدم رعایت برخی نکات و ضوابط ممکن است موجب نتیجه‌گیری اشتباه شود. برای مثال مقیاس اندازه‌گیری (اسمی، ترتیبی، فاصله‌ای و نسبی) از جمله ملاحظاتی است که باید در تحلیل تناسب اراضی مدنظر قرار گیرد. پیدایش سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی (GIS) و تکنیک‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره (MCDM) در پیشبرد روش‌های LSA نقشی کلیدی داشته است.

راهبرد تشخیص ناسازگاری کاربری زمین (LUCIS)^۲، مدلی هدف‌گراست که الگوهای آینده کاربری زمین و نیز تعارض‌های کاربری‌ها را نشان می‌دهد (کار و ژوئیک، ۲۰۰۷). منشاً فکری LUCIS از اثر آدم^۳، یکی از زیست‌شناسان قرن بیستم، اقتباس شده است. وی در مقاله «راهبرد توسعه اکوسیستم» چهار نوع اصلی کاربری زمین را در چارچوب مدلی ساده ارائه می‌دهد. در این مدل، اکوسیستم‌های دارای قابلیت رشد و حالت پویا، می‌تواند به‌منظور بهره‌برداری از مزایای دوطرفه، در ارتباط متقابل با نواحی صنعتی و شهری استفاده شود. در مدل آدم تمامی اراضی در چهار دسته تقسیم‌بندی می‌شوند:

1- Land Suitability Analyses (LSA)

2- Land Use Conflict Identification Strategy (LUCIS)

۳- Adam

مرتضی امیدی پور و همکاران توسعه یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی (SDSS) ...

- نواحی تولیدکننده: در آن فرایند توالی توسط موانع انسانی تولید به تأخیر می‌افتد؛
- نواحی حفاظتی یا طبیعی: در آن، توالی پذیرفته شده و سعی در محافظت از آن است؛
- نواحی بینایی: در آن ترکیبی از مراحل اول و دوم اعمال می‌شود؛
- نواحی شهری-صنعتی: از نظر بیولوژیکی دارای اهمیت کمی می‌باشند.

مدل آدام، اساسی را برای طبقه‌بندی کاربری زمین در مدل لوسیس فراهم ساخت. در جدول زیر طبقه‌بندی کاربری اراضی توسط آدام و نیز نحوه طبقه‌بندی اراضی در مدل لوسیس ارائه شده است.

جدول ۱: انواع دسته‌های کاربری اراضی در مدل لوسیس (کار و ژوئیک، ۲۰۰۷)

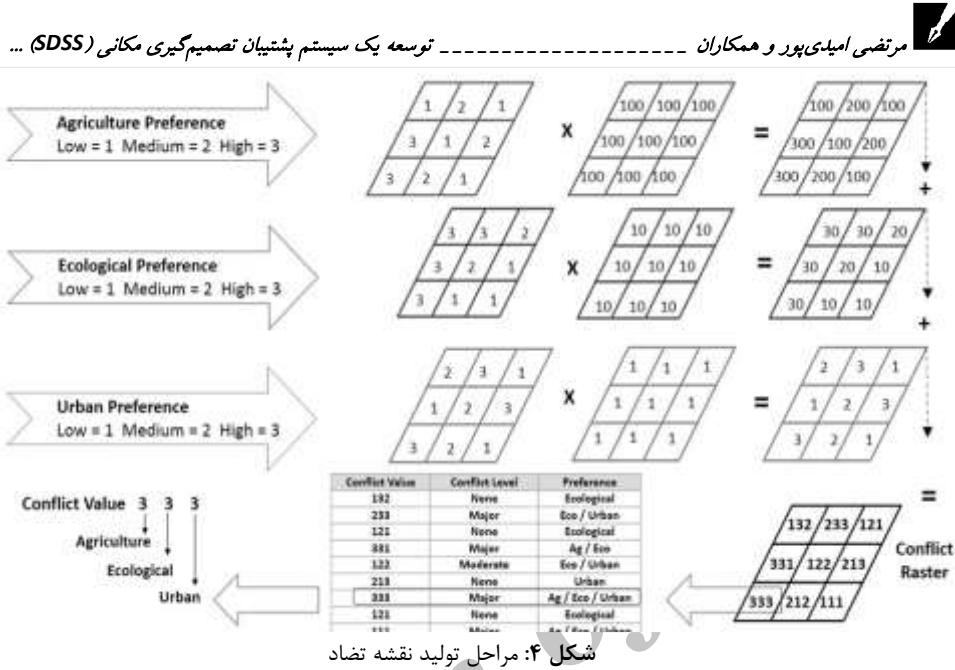
طبقه‌بندی کاربری اراضی اولیه از آدام	طبقه‌بندی کاربری اراضی در مدل LUCIS
تولیدکننده	کشاورزی: زمین‌هایی که جهت تولید استفاده می‌شوند
حفظاتی	حفظاتی: زمین‌های مشخص طبیعی
توافقی	
شهری / صنعت	شهری: زمین‌هایی که برای فعالیت انسان از جمله مسکونی، تجاری، اداری اوقات فراغت و کاربری صنعتی درنظر گرفته می‌شود.

استفاده از مدل LUCIS مستلزم وجود سه گروه از طرفداران، برای هر یک از کاربری‌های سه‌گانه است تا هر یک از آن‌ها، به دفاع و حمایت از سه نوع طبقه کاربری زمین بپردازند. در ادامه، هر سه نتیجه حاصل شده از دفعات آن‌ها، با یکدیگر مقایسه شده و با انجام این فرایند، مناطقی که در آن‌ها تضادهای بالقوه‌ای وجود دارد، مشخص می‌گردند (تایمز، ۳۲: ۲۰۰۹). شکل زیر مراحل مدل لوسیس را به منظور تحلیل تناسب و شناسایی تعارض‌ها نشان می‌دهد.

شکل ۳: پنج مرحله اصلی در مدل لوسیس

نتیجه اجرای مدل لوسیس در مرحله اول تعیین میزان تناسب برای سه دسته کاربری اصلی است. مشخص شدن اولویت نهایی توسعه برای هر کدام از اهداف مستلزم عملیات همپوشانی و اخذ نظرات خبرگان است. در این تحقیق برای تعیین اولویت‌ها از روش AHP استفاده شده است. با توجه به این که مدل LUCIS، با تکیه بر سه طبقه عمدی از کاربری‌های زمین اجرا می‌شود، لذا این سه طبقه، می‌توانند مکعبی را تشکیل دهند که در آن، هر یک از اضلاع، بیانگر یکی از کاربری‌ها است؛ بنابراین دیاگرام حاصل شده نیز حالت سه‌بعدی خواهد داشت. مکعب ایجاد شده از این تلفیق، مشتمل بر ۲۷ مکعب کوچک‌تر است که هر یک از آن‌ها، ترکیبات واحدی از مقادیر (۱) اولویت بالا، (۲) اولویت متوسط و (۳) اولویت کم برای سه نوع کاربری کشاورزی، حفاظتی و شهری است. برای شناسایی نواحی دارای تضاد، هر سه رستر نهایی مرتبط با اولویت‌های مختلف توسعه مجدداً با هم ترکیب می‌شوند و براساس امتیاز نهایی میزان تضاد شناسایی می‌شود (شکل ۴). تضاد و ناهمگونی بین کاربری‌ها در صورتی اتفاق می‌افتد که یک سلول مکانی در اولویت خود برای توسعه در هر سه کاربری ارزش یکسانی را داشته باشد. شکل زیر نحوه تولید نقشه تضاد را به تصویر کشیده است.

در نقشه نهایی مقادیر دارای تضاد بین کاربری کشاورزی و شهری (سلول‌های حاوی مقادیر ۳۱۳، ۳۲۳ و ۲۱۲)، شهری و حفاظتی (سلول‌های حاوی مقادیر ۳۳۳، ۲۳۳ و ۱۲۲) و کشاورزی و حفاظتی (سلول‌های حاوی مقادیر ۳۳۱، ۳۲۲ و ۲۲۱) مشخص خواهد شد. در این حالت سایر مناطق باقیمانده سه ترکیب مختلف را در بر می‌گیرند که در آن‌ها، مقادیر اولویت برای هر سه نوع کاربری ۳۳۳، ۲۲۲ و ۱۱۱) یکسان است؛ بنابراین در هنگام تهیه نقشه تضاد بین کاربری‌ها، پنج دسته عمدۀ از تضادها، وجود خواهند داشت. SDSS ارائه شده در این تحقیق به صورت خودکار نقشه‌های تضاد و نقشه‌های تناسب در هر سه دسته کاربری را ایجاد خواهد کرد.

در این مقاله تأکید اصلی بر روی توسعه سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی است و بنابراین به خوانندگان توصیه می‌شود برای اطلاعات بیشتر از مدل لوسیس به کار و روئیک (۲۰۰۷) و امیدی پور و همکاران (۱۳۹۶) مراجعه شود. لوسیس مدلی برای تحلیل و تخصیص تناسب اراضی است که می‌توان آن را در سطوح مختلف محلی، منطقه‌ای و ملی مورد استفاده قرار داد.

۳- روش تحقیق

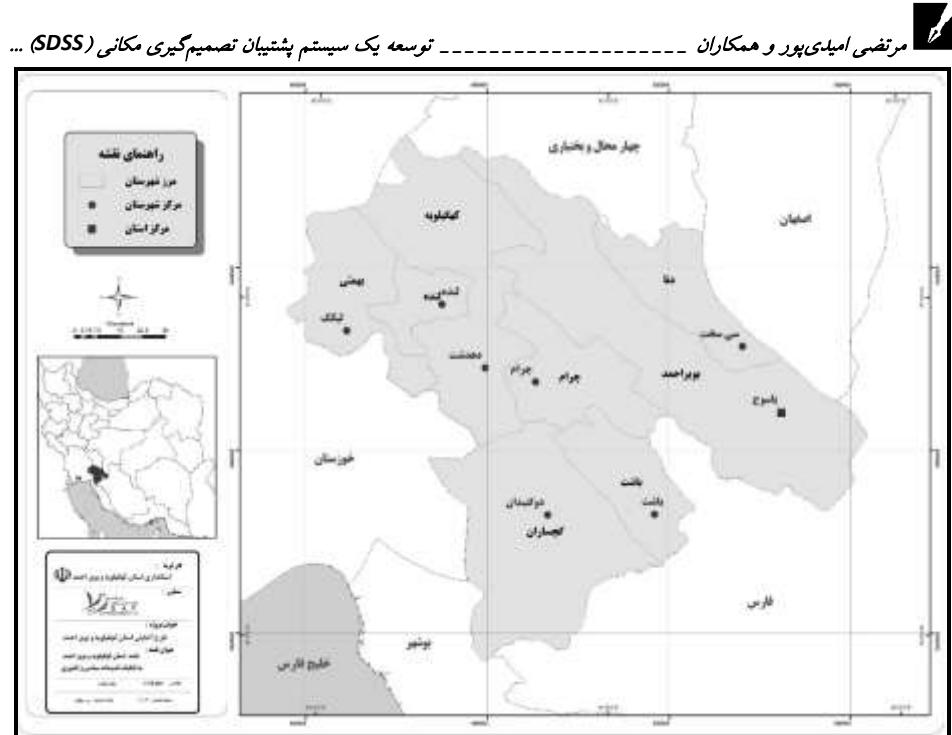
از آنجاکه پژوهش حاضر به دنبال توسعه یک SDSS است از این‌رو در گروه پژوهش‌های کاربردی- اجرایی قرار می‌گیرد؛ در این رابطه تلاش بر آن بوده که یک جعبه‌ابزار در محیط نرم‌افزار توسعه داده شود که در زمینه برنامه‌ریزی کاربری اراضی از تصمیمات برنامه‌ریزان پشتیبانی کند. با استفاده از زبان برنامه‌نویسی پایتون^۱ و استفاده از قابلیت‌های Model Builder در نرم‌افزار ArcGIS جعبه‌ابزار مورد نظر طراحی و پیاده‌سازی شده است. در این تحقیق از ابزارها و نرم‌افزارهای زیر استفاده شده است:

- « نرم‌افزار ArcGIS نرم‌افزار پایه جهت طراحی و پیاده‌سازی SDSS
- « نرم‌افزار Python 2.7 جهت اسکریپت نویسی و توسعه ابزارهای مدل LUCIS
- « نرم‌افزار Python win برای سهولت در نوشتن کدهای تحلیل مکانی
- « برنامه Model Builder برای تجسم بصری و گرافیکی در نحوه اجرا ابزارهای توسعه‌داده شده

۱-۳- شناخت محدوده موردنمطالعه

استان کهگیلویه و بویراحمد با مساحتی حدود ۱۵۵۰ کیلومترمربع، واقع در دامنه‌های سلسله جبال زاگرس، بین ۲۹ درجه و ۵۶ دقیقه تا ۳۱ درجه و ۲۷ دقیقه عرض شمالی و ۴۹ درجه و ۵۳ دقیقه تا ۵۱ درجه و ۵۳ دقیقه طول شرقی قرار گرفته است (مهندسین مشاور، ساپ، ۱۳۹۳). این استان از شمال به استان چهارمحال و بختیاری، از جنوب به استان‌های فارس و بوشهر، از شرق به استان‌های فارس و اصفهان و از غرب به استان خوزستان محدود می‌شود (امیدی‌پور، ۹۰: ۱۳۹۴).

۱- Python

شکل ۵: موقعیت استان کهگیلویه و بویراحمد (مأخذ: مهندسین مشاور ساپ، ۱۳۹۴)

۴- یافته‌های تحقیق

برای تعریف اهداف در مدل لوسیس باید پتانسیل‌ها و قابلیت‌های هر منطقه را مورد بررسی قرار داد. هدف از انجام این مرحله شناخت وضعیت موجود استان و تعریف اهداف برای ۳ دسته اصلی کاربری اراضی می‌باشد.

جدول ۲: وضعیت کلی و اختصاصی اهداف هر ۳ کاربری در منطقه موردمطالعه

شهری	
گزینه مورد نظر	شناسایی زمین‌های مناسب برای توسعه شهری / روستایی
هدف ۱	شناسایی اراضی مستعد از نظر توان اکولوژیک.
هدف ۲	شناسایی اراضی مستعد از نظر اقتصادی و اجتماعی.
هدف ۳	شناسایی اراضی مستعد برای فعالیت‌های گردشگری (شايان و پارسيان، ۱۳۸۶، فرج‌زاده و همکاران، ۱۳۸۷).
هدف ۴	شناسایی اراضی مستعد برای توسعه فعالیت‌های صنعتی و معدنی.
هدف ۵	شناسایی اراضی که در آن‌ها توسعه سکونتگاه انسانی (شهری-روستایی) نباید صورت گیرد.

کشاورزی	
گزینه مورد نظر	شناسایی اراضی مستعد برای توسعه کشاورزی
هدف ۱	شناسایی اراضی مناسب برای کشت غلات دیم.
هدف ۲	شناسایی اراضی مناسب برای کشت برنج.
هدف ۳	شناسایی اراضی مستعد برای فعالیت‌های باغداری.
هدف ۴	شناسایی اراضی مناسب برای فعالیت شیلات (پرورش ماهی).

حافظتی	
گزینه مورد نظر	شناسایی اراضی مستعد برای حفاظت دائمی از طریق سیاست‌های حفاظتی
هدف ۱	شناسایی اراضی که از نظر جغرافیایی باید حفاظت شوند.
هدف ۲	شناسایی اراضی که از نظر حقوقی و قانونی باید مورد حفاظت قرار گیرند.
هدف ۳	شناسایی اراضی مستعد که تنوع گونه‌ای منحصربه‌فرد دارند.

علاوه بر موارد ذکر شده در جدول بالا یک مجموعه سلسله مراتبی از اهداف و زیراهداف، که از هدف مربوط به هر سه دسته کاربری را پشتیبانی می‌کنند نیز تعریف خواهد شد (در اینجا برای رعایت اختصار، فقط به اهداف جزئی کاربری شهری پرداخته می‌شود).

جدول ۳: اهداف جزئی پشتیبانی هدفی با نام «شناسایی اراضی مستعد از نظر توان اکولوژی»

هدف ۱ کاربری شهری	شناسایی اراضی مستعد از نظر توان اکولوژیک
هدف ۱/۱	شناسایی اراضی مناسب از نظر شکل زمین مناسب برای توسعه شهری
هدف ۱/۱/۱	شناسایی اراضی مناسب از نظر ارتفاعی.
هدف ۱/۱/۱/۱	شناسایی اراضی مناسب از نظر شیب زمین.
هدف ۱/۱/۱/۲	شناسایی اراضی مناسب از جنبه جهات جغرافیایی.

با بررسی و مرور منابع و نیز استفاده از نظرات خبرگان برای تمام اهداف جدولی بهمانند جدول فوق ایجاد شده و ارزش‌های تناسب برای هر کلاس مشخص شده است.

۴-۱- پیاده‌سازی سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی

در این مرحله با استفاده از زبان برنامه‌نویسی پایتون در محیط نرم‌افزار ArcGIS، جعبه‌ابزاری توسعه داده شد که تمامی مراحل مدل LUCIS را به صورت خودکار انجام می‌دهد. جعبه‌ابزار توسعه داده شده در شکل زیر مشاهده می‌شود. همان‌گونه که در شکل فوق مشاهده می‌شود برای هر کدام از اهداف یک ابزار ساخته شده است که یک سری امکانات را برای کاربر فراهم می‌سازد. برای مثال در رابطه با

 مرتفعی امیدی پور و همکاران ... توسعه یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی (SDSS) ...
هدف جزئی (۱-۱) ابزاری توسعه داده شده است که به چند صورت می‌تواند نقشه تناسب مربوطه را تولید نماید:

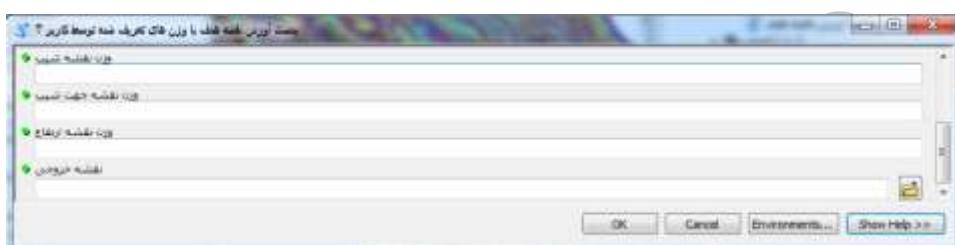
- به دست آوردن نقشه هدف با وزن‌های تعریف شده توسط کاربر
- به دست آوردن نقشه هدف با وزن‌های پیش‌فرض

- نمایش شکل گرافیکی توسط برنامه Model Builder برای درک بهتر کاربر از نحوه اجرای ابزار

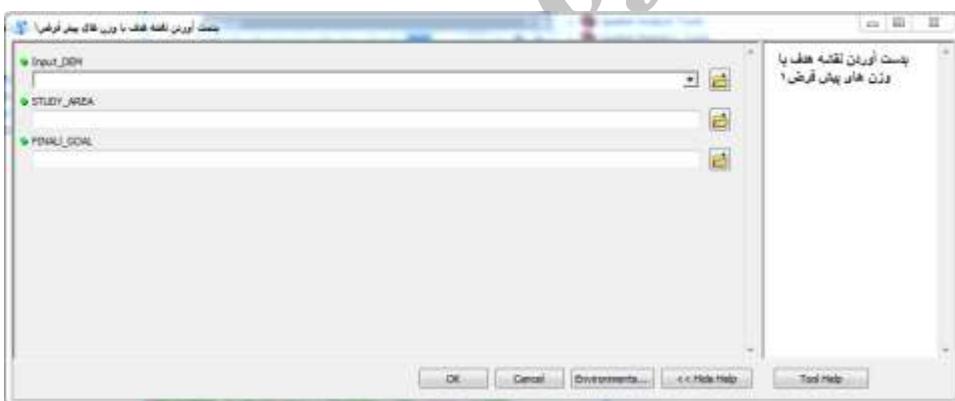
شکل ۵: جعبه‌ابزار توسعه‌داده شده در محیط ArcGIS

برای مثال هدف (۱-۱) پیدا کردن اراضی مناسب برای توسعه شهری از نظر شکل زمین است (به جدول تعریف اهداف مراجعه شود). برای به دست آوردن نقشه تناسب سه شاخص در نظر گرفته شده است. این سه شاخص عبارت‌اند از شیب، جهت شیب و ارتفاع. شکل زیر ابزار توسعه‌داده شده برای این هدف را نشان می‌دهد.

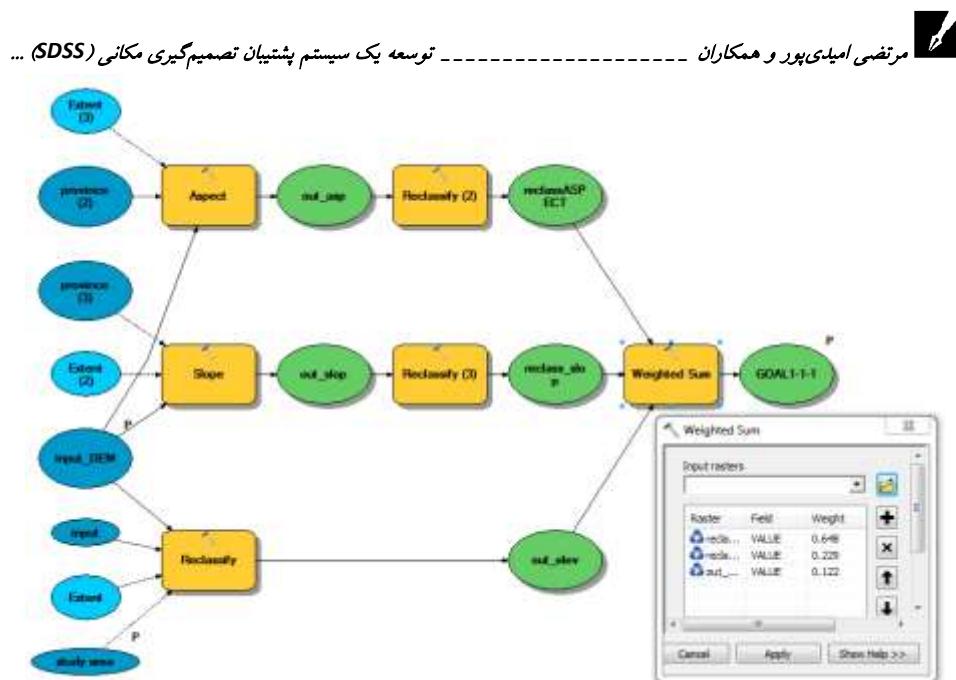
شکل ۶: ابزار ایجادشده برای به دست آوردن هدف (۱-۱) با استفاده از وزن‌های تعریف شده توسط کاربر

در حالت اول (شکل ۶) کاربر تنها وزن مربوط به هر ۳ معیار را به همراه محل ذخیره نقشه خروجی وارد می‌کند و سایر مراحل مدل‌سازی توسط سیستم انجام می‌شود.

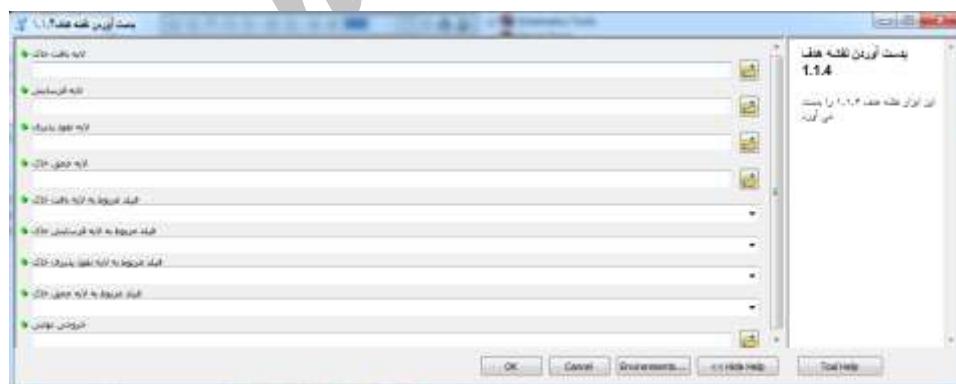
شکل ۷: ابزار ایجادشده برای به دست آوردن هدف (۱-۱) با استفاده از وزن‌های پیش‌فرض

در حالت دوم (شکل ۷) کاربر تنها لایه DEM، محدوده مورد مطالعه و محل ذخیره نقشه تناسب نهایی را به سیستم معرفی می‌کند و سایر مراحل مدل‌سازی به صورت خودکار صورت می‌گیرد. همچنین برای اینکه کاربر در کسی از فرایندهای نحوه مدل‌سازی داشته باشد با استفاده از Model Buildr نیز ابزاری طراحی شده است که کاری مشابه با حالت دوم را انجام می‌دهد. این ابزار در درک بهتر کاربر از فرایند کار و وزن‌های تعریف شده نقش مؤثری ایفا خواهد کرد.

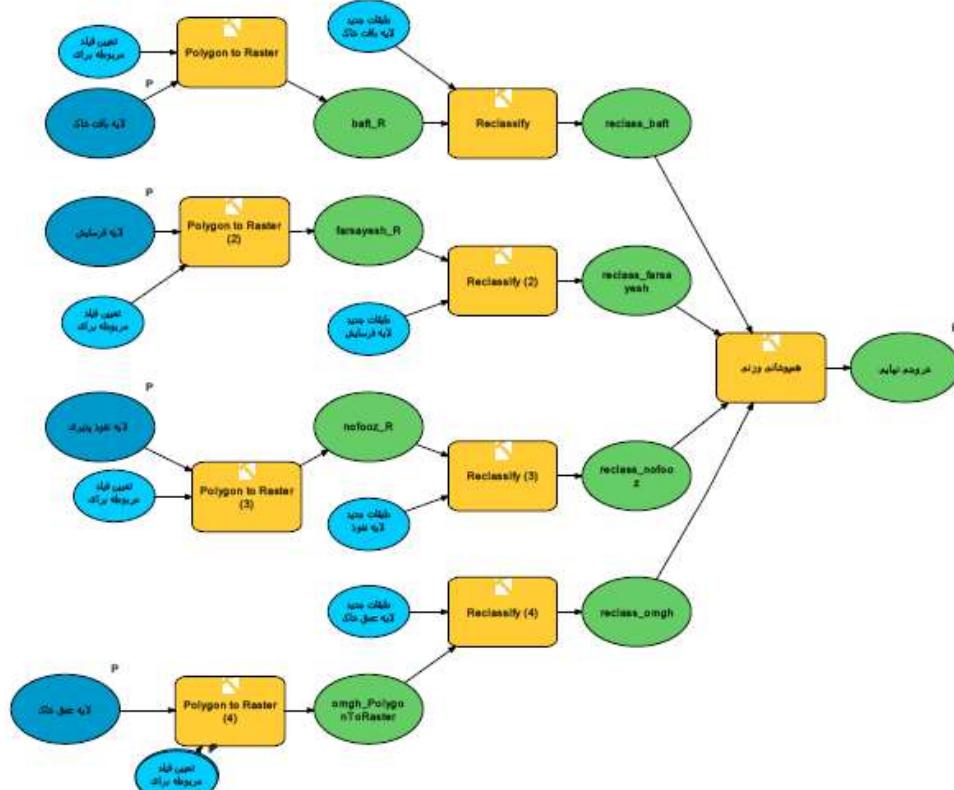
شکل ۸: ابزار ایجادشده برای بهدستآوردن هدف (۱-۱) با استفاده از Model Buildr

باید به این نکته نیز اشاره کرد که برای هر کدام اهداف به شکل یکسان عمل نشده است و در توسعه هر ابزار سعی بر این بوده است که کاربر با وارد کردن حداقل ورودی ها به نتیجه مطلوب دست یابد. برای مثال برای هدف (۱-۴) ابزاری به شکل زیر طراحی شده است.

شکل ۹: ابزار ایجادشده برای بهدستآوردن هدف (۱-۴)

ابزار تولیدشده در شکل فوق کاری مشابه نمودار زیر انجام می‌دهد.

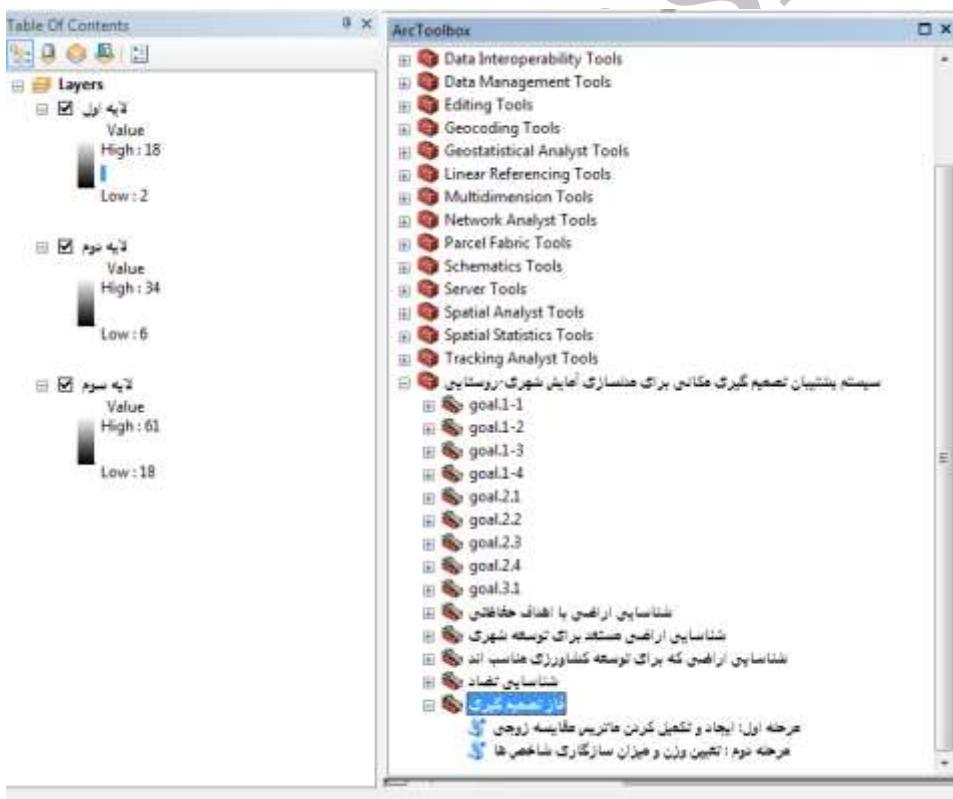
شکل ۱۰: فرایند کاری ابزار هدف (۱-۴)

۲-۴- تعیین تناسب اراضی برای اهداف اصلی

پس از تهیه نقشه‌های تناسب توسط ابزارهای ایجادشده خروجی هر کدام از آن‌ها در مکان مشخصی ذخیره خواهد شد و سپس این خروجی‌ها به صورت خودکار به عنوان ورودی مرحله بعد (به دست‌آوردن نقشه هدف اصلی) فراخوانی خواهند شد. از آنجاکه مقیاس (منظور مقیاس سنجش داده است) در هر کدام از این نقشه‌ها متفاوت است، بنابراین قبل از تهیه نقشه هدف نهایی ابتدا باید فرایند نرمال‌سازی صورت گیرد. برای این منظور نیز ابزاری ایجاد شده است.

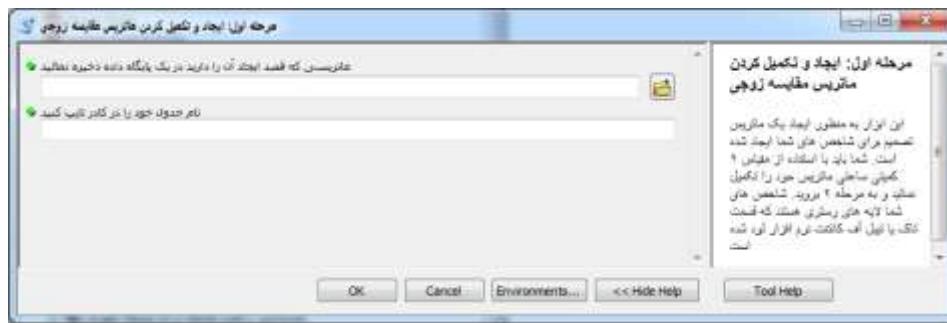
مرتضی امیدی پور و همکاران توسعه یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی (SDSS) ... ۳-۴- ایجاد ابزاری برای حمایت از تصمیم‌گیری

همان‌گونه که در بخش مبانی نظری در رابطه با روش‌های MC-SDSS توضیحاتی ارائه شد، یکی از نقاط ضعف GIS در رابطه با حمایت از تصمیم‌گیری کاربران است. تعامل مناسب بین تصمیم‌گیران و کامپیوتر یکی از ویژگی‌های SDSS است؛ بنابراین یک واسطه کاربر که تصمیم‌گیران بتوانند با SDSS و رایانه ارتباط برقرار کنند، مورد نیاز است. در مراحل مختلف تحلیل تناسب اراضی به انجام مقایسات زوجی نیاز دارد. در تحقیق حاضر به دلیل ماهیت سلسله مراتبی اهداف تعریف، سادگی و بار محاسباتی کم از روش AHP استفاده شده است. ابزار تولیدشده در دو مرحله وزن شاخص‌ها را محاسبه می‌کند (مقایسه زوجی، محاسبه وزن).

شکل ۱۱: ایجاد ابزاری برای حمایت از تصمیم‌گیری

در مرحله اول براساس نام لایه‌هایی که در نرمافزار موجود است یک ماتریس مقایسه زوجی به صورت خودکار تولید می‌شود. در این مرحله کاربر تنها می‌بایست محل ذخیره جدول و نام جدول را به سیستم معرفی کند. سپس کاربر این ماتریس مقایسه زوجی را تکمیل خواهد کرد.

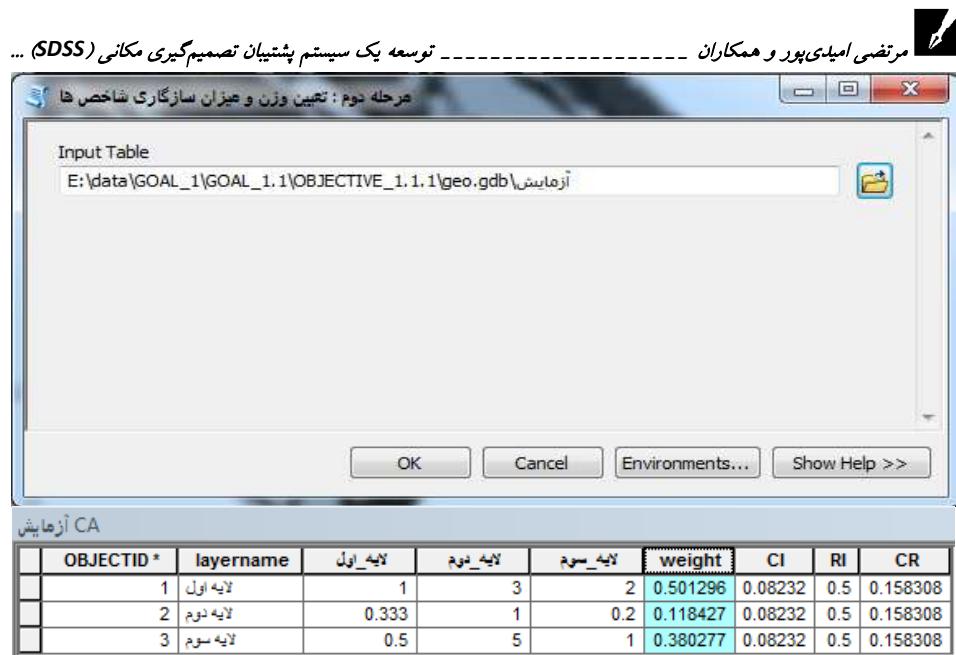
شکل ۱۲: توسعه ابزاری برای ایجاد ماتریس مقایسه زوجی

در مرحله دوم کاربر جدولی که مقایسات زوجی در آن تکمیل شده است را به عنوان ورودی به سیستم معرفی می‌کند و سیستم به صورت خودکار وزن شاخص‌ها را محاسبه می‌کند. محاسبه شاخص ناسازگاری از دیگر قابلیت‌های این ابزار است.

آرهاپیش					
OBJECTID *	layername	لایه_اول	لایه_دوم	لایه_سوم	لایه_چهارم
1	لایه_اول	1	3	2	
2	لایه_دوم	0.333	1	0.2	
3	لایه_سوم	0.5	5	1	

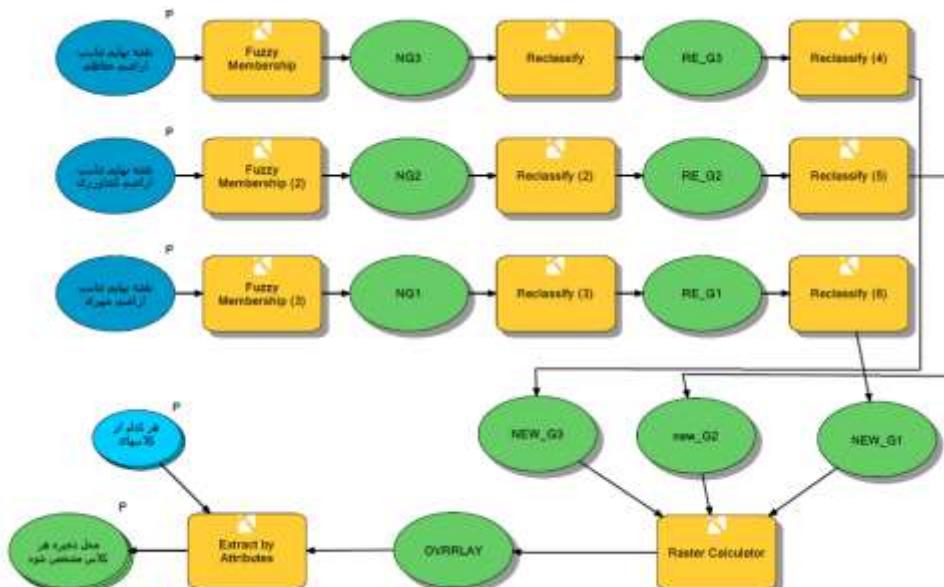
شکل ۱۳: انجام مقایسه زوجی توسط کاربر

برای مثال در شکل کاربر نام و محل جدول را تعریف و جدول ایجادشده را تکمیل نموده است. در مرحله بعد کاربر جدولی که مقایسه زوجی آن را تکمیل کرده است به سیستم معرفی می‌کند و وزن‌ها و میزان ناسازگاری قضاوت‌ها توسط سیستم محاسبه می‌شود (شکل ۱۴).

شکل ۱۴: محاسبه وزن‌ها و میزان ناسازگاری قضاوت‌ها توسط سیستم

پس از شناسایی نقشه‌های تناسب نهایی سه‌گانه (شهری، حفاظتی و کشاورزی) جهت شناسایی تضاد با استفاده از SDSS ایجاد شده، مقادیر اولویت نرمال شده به طبقاتی تقسیم می‌شوند تا بتوانند به طور منطقی با یکدیگر ترکیب گردند. اولویت مربوط به کاربری حفاظتی، به طبقات ۲۰ و ۳۰ و سرانجام اولویت کاربری شهری نیز به صورت کلاس‌های ۱، ۲ و ۳ طبقه‌بندی مجدد می‌گردد. در ادامه، هر سه لایه رستر با یکدیگر ترکیب شده تا با انجام آن رستر واحدی که مقادیر بالقوه تضاد را نشان می‌دهد، تهیه گردد. نتایج نهایی مربوط به رستر تضاد بالقوه، گسترهای بین ۱۱۱ تا ۳۳۳ دارد، با این حال برای هر یک از سه ستون بجا مقادیر ۱۱۱ تا ۳۳۳ مقادیر ۱ تا ۳ در نظر گرفته می‌شود. به عنوان مثال مقدار ۱۳۲، به عنوان مقدار تضاد بالقوه کاربری اراضی، نشان‌دهنده: ۱) اولویت پایین کاربری کشاورزی، ۲) اولویت بالای کاربری کشاورزی و ۳) اولویت متوسط کاربری شهری خواهد بود. در این مرحله نیز ابزاری ایجاد شده که به صورت خودکار نقشه‌های تضاد را تولید می‌کند. شکل زیر فرایند تولید نقشه تضاد برای هر کدام از کدها را نشان می‌دهد.

شکل ۱۵: فرایند تولید نقشه تضاد در SDSS ارائه شده

میزان تضاد و ناسازگاری کاربری زمین برای هر طبقه از زمین، با مقایسه هر گروه از کاربری‌های زمین با دیگر اولویت‌ها تعیین می‌گردد. تضاد زمانی قابل پیش‌بینی است که میزان اولویت‌های کاربری‌ها با یکدیگر برابر باشند؛ به عبارت دیگر اگر یک طبقه از طبقات کاربری زمین و به عنوان مثال کاربری شهری، نسبت به سایر طبقات، از اولویت بیشتری برخوردار باشد، پس در این شرایط، نیازی به پیش‌بینی تضاد وجود نخواهد داشت. برای این قطعه زمین، چنین انتظار می‌رود که اگر کاربری موجود زمین، شهری باشد، یا در همان کاربری، باقی خواهد ماند و یا اینکه در زمان آینده، احتمالاً به کاربری شهری تبدیل می‌گردد. با به کارگیری این رویکرد، قابلیت تضاد کاربری زمین، می‌تواند برای کل حوزه مورد مطالعه پیش‌بینی گردد.

۵- بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر روشی را برای مدل‌سازی کاربری اراضی در سطحی فراتر از سطح محلی و در قالب استفاده از یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی (SDSS) ارائه داده است. با استفاده از SDSS توسعه‌داده شده برای هر ۳ دسته اصلی کاربری اراضی یعنی کاربری‌های شهری، کشاورزی و حفاظتی ابتدا اهدافی تعریف شد و سپس با درنظر گرفتن میزان اهمیت هر کدام از اهداف اولویت تخصیص برای

مرتضی امیدی‌پور و همکاران توسعه یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی (SDSS) ... اراضی مختلف شناسایی شد. در مرحله نهایی، تعارض کاربری اراضی شناسایی شده است.

مبانی مربوط به مدل لوسیس ساده و در عین حال بسیار کاربردی است و بنابراین می‌توان آن را برای سایر مناطق نیز بکار گرفت. به دلیل اینکه اهداف در محدوده موردمطالعه به صورت سلسله مراتبی تدوین شده‌اند و نیز به دلیل کاربرپسندی‌بودن و سادگی SDSS طراحی شده، در مراحل مختلف برای به‌دست‌آوردن میزان اولویت و ترکیب نقشه‌ها از روش AHP استفاده شده است. درنهایت اینکه با تعریف ورودی‌های اولیه و مورد نیاز برای SDSS طراحی شده، مدل سازی کاربری اراضی در محدوده موردمطالعه به صورت خودکار صورت می‌گیرد و کاربر نیز می‌تواند در هر مرحله میزان اهمیت و اولویت‌های شاخص‌ها را تغییر دهد.

تعریف اهداف و مقاصد متناسب با پتانسیل و شرایط ویژه در هر منطقه از مهم‌ترین دلایل انعطاف‌پذیری مدل لوسیس است. باید به این نکته اشاره کرد که نحوه اجرای تناسب زمین در هر منطقه از روشی یکسانی تبعیت می‌کند و تنها تفاوت‌ها در میزان اولویت‌ها، وزن‌ها و نیز اهداف تعریف شده است؛ بنابراین سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی توسعه‌داده شده در این تحقیق را در سایر مناطق نیز می‌تواند مورد استفاده قرار داد.

۶- پیشنهاد پژوهشی

سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی توسعه‌داده شده در تحقیق حاضر بر روی نرم‌افزار ArcGIS توسعه یافته است. پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آتی سیستمی طراحی و رائمه شود که مستقل از نرم‌افزار ArcGIS به مدل سازی کاربری اراضی بپردازد. همچنین این امکان نیز وجود دارد که از قابلیت سیستم ارائه شده در بستر شبکه اینترنت استفاده شود.

منابع

امیدی‌پور، مرتضی (۱۳۹۴) توسعه یک سیستم پشتیبان تصمیم‌گیری مکانی به منظور مدل سازی آمایش شهری- روستاوی: موردمطالعه استان کهگیلویه و بویراحمد، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، تهران.

امیدی‌پور، مرتضی؛ نیسانی سامانی، نجمه؛ تومانیان، آرا و فرجی‌سبکبار، حسنعلی (۱۳۹۶) «کاربرد مدل لوسیس (LUCIS) در مدل سازی تعارض تناسب اراضی با رویکرد آمایش سرزمین؛ (موردمطالعه: استان کهگیلویه و بویراحمد)»، آمایش سرزمین، ۱۷(۹)، صص ۲۱۹-۲۴۳.

پورطاهری، مهدی (۱۳۹۲) کاربرد روش‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه در جغرافیا، تهران: سازمان مطالعه و

تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت).

داداش‌پور، هاشم؛ رفیعیان، مجتبی و زارعی، عبدالله (۱۳۹۲) «ارائه الگوی یکپارچه تخصیص کاربری زمین بر مبنای توان اکولوژیکی در شهرستان نوشهر»، *فصلنامه مطالعات شهری*، ۹(۳)، صص ۴۴-۳۱.

رکن‌الدین‌افتخاری، عبدالرضا؛ سجاسی‌قیداری، حمداده؛ پورطاهری، مهدی و آذر، عادل (۱۳۹۲) «کاربرد روش تلفیقی MCDM و GIS در شناسایی مناطق روستایی با پتانسیل اکوتوریستی؛ مطالعه موردی: روودردهای گردشگری استان تهران»، *پژوهش‌های روستایی*، ۱۵(۴)، صص ۶۴۱-۶۶۰.

مخدوم، مجید (۱۳۸۹) *شاپوذه آمایش سرزین*، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

- Carr, M. H., & Zwick, P. D. (2007). *Smart land-use analysis: the lucis model land-use conflict identification strategy*: ESRI, Inc.
- Chakhar, S., & Mousseau, V. (2008). GIS-based multicriteria spatial modeling generic framework. *International Journal of Geographical Information Science*, 22(11-12), 1159-1196.
- Collins, M. G., Steiner, F. R., & Rushman, M. J. (2001). Land-use suitability analysis in the United States: historical development and promising technological achievements. *Environmental management*, 28(5), 611-621.
- Goodchild, M. F., & Janelle, D. G. (2004). *Spatially integrated social science*: Oxford University Press.
- Jelokhani-Niaraki, M., & Malczewski, J. (2015). A group multicriteria spatial decision support system for parking site selection problem: A case study. *Land Use Policy*, 42, 492-508.
- Jelokhani-Niaraki, M., Sadeghi-Niaraki, A., & Choi, S.-M. (2018). Semantic interoperability of GIS and MCDA tools for environmental assessment and decision making. *Environmental Modelling & Software*, 100, 104-122.
- Joerin, F., Thériault, M., & Musy, A. (2001). Using GIS and outranking multicriteria analysis for land-use suitability assessment. *International Journal of Geographical Information Science*, 15(2), 153-174.
- Malczewski, J. (2004). GIS-based land-use suitability analysis: a critical overview. *Progress in planning*, 62(1), 3-65.
- Malczewski, J. (2006). GIS-based multicriteria decision analysis: a survey of the literature. *International Journal of Geographical Information Science*, 20(7), 703-726.
- Malczewski, J., & Rinner, C. (2016). *Multicriteria decision analysis in geographic information science*: Springer.
- Sugumaran, R., & Degroote, J. (2010). *Spatial decision support systems: Principles and practices*: Crc Press.